

Bakalářská práce studentky **Marie Šálové** s názvem „*Digitalizace a prezentace urbáře panství Smiřice z roku 1655 vč. archivních pomůcek*“ si klade za cíl, jak je z názvu zřejmé, zdigitalizovat a prezentovat vybraný pramen s připojením archivních pomůcek v podobě místního a jmenného rejstříku.

Práce čítá i s přílohou celkem 90 stran. Po obligatorním úvodu, v němž autorka představila cíl své bakalářské práce a objekt zájmu, se v dílčích kapitolách věnovala nejprve dějinám města Smiřice a posléze územnímu a správnímu vývoji sledovaného panství, a to s těžištěm v době vzniku pramene. Lze vytknout některé nepřesnosti, jako např. tvrzení, že v roce 1659 bylo město povýšeno „*městského stavu*“ (s. 10). Obě tyto kapitoly představují kompilaci z dosavadní literatury. Obdobně je kompilací i kapitola zaměřující se na urbáře jako písemnosti úřední provenience, a to včetně vnějšího a vnitřního diplomatického rozboru, který je obsažen na s. 19-22. Autorčina terminologická nejistota je sledovatelná i v některých problematických definicích. Na s. 21 se pustila do objasnění pojmu štěpnice, kterou charakterizuje jako „*část obce nebo města s evidovanými usedlostmi, kde mohou žít na stovky až tisíce obyvatel*“. V poznámkovém aparátu odkazuje na Wikipedii, kde je možno skutečně Štěpnici dohledat, ovšem jako městskou část Telče. Přitom na s. 8 se o štěpnici zmiňuje (resp. cituje literaturu) a z textu je zřejmý její skutečný význam. Obdobně je i problematické uvedení současné definice pojmu bažantnice (s. 21).

Druhou část své práce studentka zaměřila na digitalizaci a prezentaci pramene a vytvořených rejstříků. Pramen je i s rejstříky dostupný na stránkách SOkA Hradec Králové a vytvořené rejstříky jsou funkční. V této části vidím hlavní přínos předkládané bakalářské práce. Samotná transkripce jmen zachycených v urbáři však obsahuje nejednu nepřesnost. Např. Václav „Hvonše“ je ve skutečnosti „Hroneš“ (s. 50), „Kobrlé“ je „Köbrle“ (s. 53), „Kautský“ je „Koutský“ (s. 53). Pro plnou funkčnost by si tak rejstříky zasloužily ještě nezávislou kontrolu.

Z formálních nedostatků bych studentce vytkla občasné prohřešky v pravopise (Východní Čechy – s. 4, vyplívá – s. 1) a v interpunkci (např. v poslední větě na s. 30). Základním nedostatkem je i nezkracování citací, které již v práci byly jednou uvedeny.

I přes několik výtek, které v posudku zazněly, považuji zadání práce za srozumitelné a smysluplné. Domnívám se, že studentka splnila základní cíl, který si kladla. Práci proto doporučuji k obhajobě.

PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.